

ارائه یک الگوریتم تعادل بار ترکیبی برای سرویس های محاسبات ابری

پری عظیمی صفت

دانشجوی کارشناسی ارشد گروه کامپیوتر، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

azimi.pari90@gmail.com

کیهان خامفروش

استادیار و عضو هیأت علمی گروه کامپیوتر، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

khamfroosh@yahoo.com

چکیده

محاسبات ابری یک الگوی محاسباتی است که به اشتراک داده ها، محاسبات و شفافیت سرویس روی یک شبکه‌ی مقیاس‌پذیر از گره‌ها کمک می‌کند. یکی از مؤلفه‌های مهم یک معماری رایانش ابری، مؤلفه‌ی توازن بار است. مهم‌ترین وظیفه‌ی این مؤلفه، دریافت کارهای کاربران و توزیع آنها بر روی سرورها و میزبان‌های متفاوت می‌باشد، به گونه‌ای که درصد به کارگیری منابع سرورها تقریباً یکسان و محاسبات نیز به صورت متوازن بر روی هر سرور قرار گیرند. این عمل منجر به افزایش رضایت کاربران و افزایش میزان بهره‌وری از منابع خواهد شد. در این مقاله با استفاده از روش جستجوی هارمونی و الگوریتم ژنتیک به ارائه یک روش ترکیبی جدید تعادل بار برای سیستم‌های ابری پرداخته ایم. در ادامه روش پیشنهادی را مورد ارزیابی قرار داده ایم. معیارهای ارزیابی کاهش زمان Makespan و افزایش میزان speedup می‌باشد. نتایج شبیه‌سازی نشان می‌دهد که روش پیشنهادی به مراتب نتایج بهتری را نسبت به الگوریتم‌های مورد مقایسه تولید می‌کند.

واژگان کلیدی: محاسبات ابری، تعادل بار، الگوریتم جستجوی هارمونی (HS)، زمان Makespan، میزان تسریع.

مقدمه

محاسبات ابری (Cloud Computing) یک الگوی محاسباتی است که به اشتراک داده ها، محاسبات و شفافیت سرویس روی یک شبکه‌ی مقیاس‌پذیر از گره‌ها کمک می‌کند. ابر شامل بسیاری از منابع سخت افزاری و نرم افزاری و مدیریت آن نقش مهمی در اجرای درخواست های مشتریان بازی می‌کند. از آنجا که محاسبات ابری، داده‌ها را در یک محیط باز ذخیره می‌کند، بنابراین میزان داده‌های ذخیره شده به سرعت افزایش می‌یابد. در ذخیره‌سازی ابری، تعادل بار (Load Balancing) یک مساله کلیدی است. تعادل بار یکی از چالش‌های اصلی در محاسبات ابری است و یک روش برای توزیع پویای بارکاری (work load) روی چند کامپیوتر در شبکه می‌باشد، که موجب استفاده بهینه از منابع، ماکزیمم کردن توان عملیاتی (throughput) و کاهش زمان پاسخ است. با استفاده از تعادل بار، کارایی کلی سیستم بهبود یافته و همچنین تضمین می‌کند که منابع محاسباتی به طور کارآمد و منصفانه روی شبکه توزیع شوند. برای این منظور الگوریتم‌های مختلفی بکار رفته است (Sidhu, Kinger, 2013) معیارهایی که برای ارزیابی این الگوریتم‌ها در ابر در نظر گرفته می‌شوند، معمولاً شامل مواردی نظیر مقیاس‌پذیری، میزان بهره‌وری از منابع، کارایی، زمان پاسخ و توان عملیاتی به معنی تعداد کارهای اجرا شده در واحد زمان می‌باشد (Sidhu, Kinger, 2013; Desai, Prajapati, 2013)

به طور کلی الگوریتم‌های تعادل بار از دو دیدگاه قابل دسته بندی هستند (Rajan, Jeyakrishnan, 2013). دیدگاه اول شامل الگوریتم‌های متمرکز، توزیع شده و ترکیبی می‌باشد. که در رویکردهای تعادل بار متمرکز یک گره مسئول مدیریت توزیع بار در تمام سیستم است. در رویکرد تعادل بار توزیع شده هر گره به طور مستقل، با جمع‌آوری اطلاعات بار سایر گره‌ها، بردار بار خودش را می‌سازد و بر اساس بردارهای بار محلی تصمیم می‌گیرد. اغلب، این نوع رویکرد برای محاسبات ابری مناسب‌تر هستند. رویکردهای ترکیبی نیز ترکیبی از دو رویکرد متمرکز و توزیع شده هستند

در دیدگاه دوم به الگوریتم‌های تعادل بار به الگوریتم‌های ایستا و پویا قابل دسته بندی هستند. الگوریتم‌های توازن بار ایستا به وضعیت فعلی سیستم بستگی ندارند و نیاز به دانش و آگاهی قبلی از سیستم می‌باشد و سازگار با تغییرات بار در زمان اجرا نیستند. هدف این نوع الگوریتم‌ها، به حداقل رساندن زمان اجرای کار و محدود کردن سربار ارتباطات و تأخیر است. رویکرد تعادل بار پویا وضعیت فعلی سیستم را در طول تصمیمات تعادل بار در نظر می‌گیرد. الگوریتم‌های تعادل بار پویا، کارایی بهتری نسبت به الگوریتم‌های ایستا دارند (Ghugre, Doorwar, 2014; Divya, et al, 2014). در این تحقیق قصد داریم که با بهره‌گیری از روش‌های بهینه‌سازی بتوانیم روشی جدید از تعادل بار را ارائه کنیم که باعث افزایش کارایی الگوریتم در محاسبات ابری شود. در این روش با بکارگیری الگوریتم ژنتیک (Juntao, et al, 2016; Saima, et al, 2016) و با در نظر گرفتن زمان پاسخ هر درخواست یک بهبودی در توازن بار در محیط محاسباتی ایجاد خواهد شد. الگوریتم پیشنهادی ما ترکیبی از خصوصیات بهینه الگوریتم‌های ژنتیک (GA) و جستجوی هارمونی (HS) می‌باشد. در روش پیشنهادی با استفاده از الگوریتم هارمونی منابع در دسترس بدست می‌آیند و سپس با استفاده از کوتاه‌ترین مسیر به دست آمده در بین منابع در دسترس و بکارگیری الگوریتم ژنتیک بهترین منبع را به کارها (Tasks) تخصیص می‌دهیم.

کارهای انجام شده

روش‌های مختلفی برای ایجاد تعادل بار در ابر مطرح شده است که هر یک دارای مزایا و معایبی هستند. در ادامه به بررسی بعضی از این الگوریتم‌ها خواهیم پرداخت. در (Pandey, Wu, Guru, Buyya, 2015) یک الگوریتم کلونی مورچه تطبیقی برای زمان بندی منابع معرفی شده است. این الگوریتم بر مبنای اجرای یک سرویس ابر بر روی شبکه‌ای با پهنای باند محدود و با

تنظیم یک آستانه مناسب و نزدیک به ظرفیت حداقلی شبکه برای جستجوی کوتاه ترین مسیر استفاده شده کار می کند. در این روش ، کوتاهترین مسیر انتخاب می شود و در صورت ایجاد ازدحام و تصادف در آن مسیر با توجه به مقدار آستانه، مسیر نیمه بهینه دیگری انتخاب شده و الگوریتم ادامه می یابد. در روش ارائه شده توسط (Chen, 2014) از الگوریتم PSO به منظور یافتن بهترین نگاشت منبع استفاده شده است و نتایج حاصل از اجرای آن با روش BFS مقایسه می گردد. الگوریتم LAGA توسط نویسندگان (لرکی محمدی و ساجدی، ۱۳۹۲) به منظور سیستم های گسترش یافته گرید و کلود طراحی شده است که بر اساس الگوریتم ژنتیک کار می کند. LAGA یک روش ترکیبی مبتنی بر الگوریتم ژنتیک و اتوماتای یادگیر می باشد. الگوریتم NGA در (Jafari, Alty, Chambers, 2014) برای سیستم های چندپردازنده ی ناهمگن طراحی و ارائه شده است. این الگوریتم نیز بر اساس الگوریتم ژنتیک کار می کند. نویسندگان مقاله (Sran, Kaur, 2013) الگوریتمی با مجموعه ای از وظایف (tasks) تخصیص داده نشده، ارائه نمودند. ابتدا زمان اتمام حداقل برای تمام وظایف محاسبه می شود. سپس در میان این زمان های حداقل، کمترین مقدار انتخاب می شود. سپس مطابق با زمان حداقل، وظیفه روی ماشین مربوطه زمانبندی می شود. این روش یک اشکال اصلی دارد که می تواند منجر به گرسنگی شود. در این مرجع تقریباً الگوریتم Min-Max ارائه شده است.

الگوریتم تعادل بار زنبور عسل در مرجع (Dhinesh, Krishna, 2013) توسط این نویسندگان معرفی شده است. این الگوریتم بر مبنای رفتار زنبور عسل برای جستجوی غذا مدل سازی شده است. این روش اولویت کارهای منتظر در صف اجراء، در ماشین مجازی (virtual machine) را در نظر می گیرد. در این روش ماشین های مجازی گروه بندی شده، بر اساس بار روی ماشین مجازی، وظیفه روی ماشین مجازی زمانبندی می شوند. بعد از اجرای کار، برای جلوگیری از سربار وظیفه حذف می شود. در این روش دو کلاس زنبور وجود دارد: زنبور نگهبانپیش آهنگ) و زنبوری که به دنبال غذا می رود (کاوشگر). ابتدا زنبور نگهبان به دنبال غذا می رود بعد از یافتن منبع غذا باز می گردد و به زنبور کاوشگر کارگر) خبر می دهد. سپس زنبوران کاوشگر به دنبال زنبوران نگهبان می روند تا جای غذا را مکان یابی کنند و شروع به جمع آوری آن کنند سپس دوباره به کندو باز می گردند. یک مشکل این الگوریتم این است که ممکن است صف وظایفی با اولویت پایین در صورت وجود صف وظایف با اولویت بالا دچار قحطی زدگی شوند.

الگوریتم نوبت گردشی بهبود یافته (RR) در سال ۲۰۱۲ توسط (Ahmed, Singh, 2012) ارائه شده است. این الگوریتم به دلیل عدالت و عدم قحطی زدگی فرایندها، بسیار رایج، و بر مبنای کوانتوم زمانی کار می کند. از آنجا که کوانتوم زمانی ایستا است، منجر به تعویض متن کمتر برای کوانتوم زمانی بالا و تعویض متن بیشتر در کوانتوم زمانی پایین می شود. افزایش تعویض متن منجر به میانگین زمان انتظار و زمان بازگشت بالا می شود که سربار را افزایش و کارایی سیستم را کاهش می دهد. بنابراین کارایی سیستم وابسته به انتخاب یک کوانتوم زمانی بهینه است. ما نیز در این مقاله به ارائه یک الگوریتم تعادل بار توزیع شده ی کارا برای سیستم های ابری پرداخته ایم که در بخش بعدی به ارائه جزئیات بیشتری از الگوریتم پیشنهادی می پردازیم.

الگوریتم پیشنهادی

در این بخش به ارائه روش پیشنهادی توازن بار می پردازیم که ترکیبی از الگوریتم های ژنتیک (GA) و جستجوی هارمونی (HS) می باشد .

همانطور که قبلاً نیز گفته شد، یکی از مؤلفه های مهم یک معماری رایانش ابری، مؤلفه ی توازن بار است. مهم ترین وظیفه ی این مؤلفه، دریافت کارهای کاربران و توزیع آنها بر روی سرورها و میزبان های متفاوت می باشد، به گونه ای که دسترسی به داده ها تا حد امکان محلی شده و محاسبات نیز به صورت متوازن بر روی هر سرور قرار گیرند. این عمل رضایت کاربران را حداکثر، زمان پاسخ را حداقل ، بهره برداری از منابع را افزایش، و کارایی سیستم را بالا می برد. هدف اصلی توازن بار، بهینه

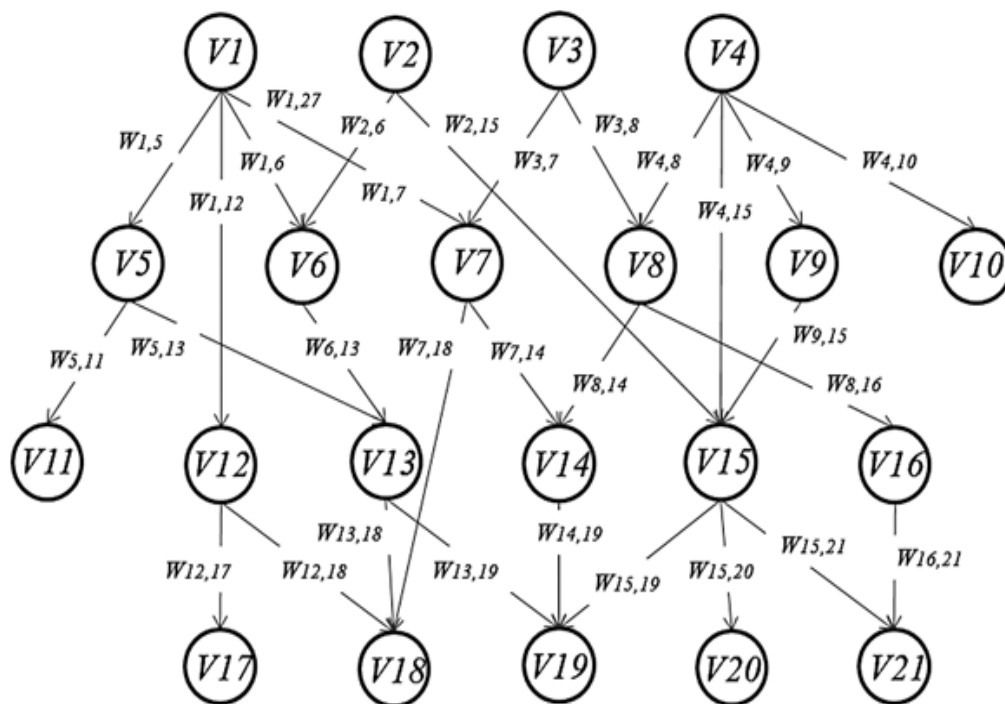

سازی کارایی و توان عملیاتی است، به طوری که زمان پاسخ نیز کاهش پیدا کند (Divya, et al, 2014). در ادامه ابتدا به ارائه چند تعریف می پردازیم.

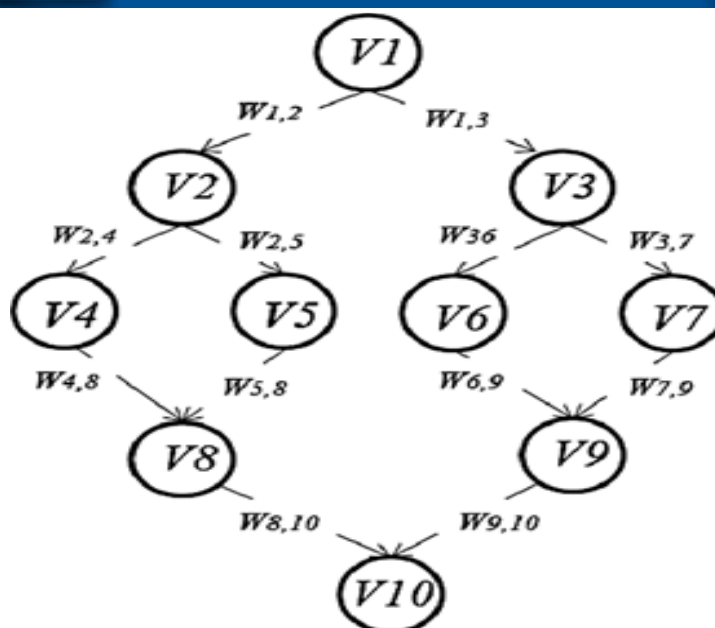
تعریف زمان Makespan: زمان اتمام آخرین کار روی آخرین پردازنده در سیستم می باشد. این زمان برای اندازه گیری سودمندی سیستم بسیار مهم است. هر چه قدر Makespan کمتر باشد کارایی الگوریتم بهتر است (Saima, et al, 2016).
تعریف بار کاری: بار کاری همان ورودی سیستم است. بار کاری روی هر یک از ماشین های مجازی می تواند عملکرد سرور اصلی و سایر ماشین های روی آن را تحت تاثیر قرار دهد.

تعریف Speedup: تسریع (Speedup) از تقسیم زمان اجرای ترتیبی بر زمان اجرای موازی Makespan محاسبه می شود. به عبارتی این پارامتر نشان دهنده میزان سرعت پایان اجرای کارها (وظایف) می باشد. افزایش فاکتور تسریع در یک الگوریتم به عنوان یک پارامتر بهبود کارایی سیستم شناخته شده است.

در این پژوهش برای حل مسئله توازن بار از ترکیب دو الگوریتم ژنتیک و هارمونی استفاده شده است. الگوریتم ژنتیک با وجود توانایی های بالا در جستجوی فضای مسئله، از نظر پایداری و جستجوی محلی ضعیف عمل می کند. هدف از ارائه الگوریتم پیشنهادی ترکیب قابلیت های جستجوی عمومی الگوریتم ژنتیک با جستجوی محلی الگوریتم هارمونی است. اما در حالت های که منابع در دسترس وجود ندارد و مکانیزمی برای شناسایی این منابع در دسترس نیست ابتدا باید به یک الگوریتم مشخص برای به دست آوردن منابع پردازیم و سپس بتوانیم براساس الگوریتم ژنتیک این منابع را به کارها تخصیص دهیم که بتوان به یک محیط با توازن بار رسید.

شکل ۱: یک گراف با ساختار پیچیده

شکل ۲: یک گراف با ساختار ساده

بنابراین برای ایجاد مکانیزم توازن در بین داده‌ها و منابع باید ابتدا منابع در دسترس را شناسایی و از مکان قرارگیری هر یک اطلاع پیدا کرد. به همین منظور ابتدا می‌توان با استفاده از الگوریتم جستجوی هارمونی که یک الگوریتم ابتکاری برای به دست آوردن کوتاه‌ترین مسیر در یک گراف است یک گراف پیچیده (شکل یک) از منابع در دسترس را به یک گراف ساده (شکل دو) تبدیل کنیم. سپس با استفاده از الگوریتم ژنتیک بتوان این منابع را به نحوی به کارها تخصیص دهیم که بتوان به ازای بهترین تابع برازندگی سیستم فعالیت کنیم. باید به این نکته توجه داشت که در محیط‌های پیچیده استفاده از گراف‌های پیچیده (شکل یک) در حل این مسئله می‌تواند بسیار مشکل‌ساز بوده و منابع در دسترس را برای ما دور کند. به همین منظور تلاش می‌شود که ابتدا با استفاده از الگوریتم‌های دیگر مانند الگوریتم هارمونی منابع در دسترس را به دست آورد سپس با استفاده از کوتاه‌ترین مسیر به دست آمده در بین منابع در دسترس با استفاده از الگوریتم ژنتیک بهترین منبع را به کارها تخصیص دهیم تا بهترین نتیجه حاصل شود.

در رایانش ابری تعدادی مرکز داده وجود دارد و در مراکز داده، میزبان‌ها و سرورها هستند که روی آنها ماشین‌های مجازی وجود دارند. اینکه ماشین‌های مجازی روی کدام میزبان قرار گیرد و درخواست رسیده از سمت کاربر را کدام ماشین مجازی اجرا کند، دو مسأله متفاوت است که به اولی مجازی‌سازی در سطح میزبان و به دومی مجازی‌سازی در سطح ماشین‌های مجازی گفته می‌شود. درخواست‌هایی که از سمت کاربران به سمت مراکز داده می‌آیند باید به نحوی اجرا شوند که توازن بار برقرار شود. الگوریتم‌ها و روش‌های مختلفی در این زمینه وجود دارند که مزایا و معایب هر کدام از الگوریتم‌ها و اینکه هر کدام منجر به بهبود چه پارامتری می‌شوند قبلاً" مورد بحث قرار است. در ادامه به جزئیات الگوریتم پیشنهاد شده می‌پردازیم. در الگوریتم پیشنهادی به این صورت عمل می‌شود که درخواست‌ها باید به نحوی به ماشین‌های مجازی اختصاص داده شوند که زمان پاسخ و Makespan بهینه شوند. اگر درخواستی برای اجرا وجود داشته باشد آن درخواست به ماشین اختصاص داده شود که بارکاری روی آن کمتر و قدرت پردازشی آن، بالاتر باشد. دلیل در نظر گرفتن این دو پارامتر به طور همزمان، این است که اگر انتخاب فقط براساس بارکاری روی ماشین مجازی صورت گیرد و ماشینی با بارکاری کم، انتخاب شود، ممکن است درخواست جاری نیاز به ماشین مجازی با قدرت پردازش بالا داشته باشد اما اگر قدرت پردازش ماشین مجازی انتخاب شده پایین باشد، در این صورت انتخاب درستی صورت نگرفته است. اگر انتخاب فقط براساس قدرت پردازش بالای ماشین مجازی باشد، ممکن است ماشینی با قدرت پردازش بالا انتخاب شود ولی بارکاری روی آن به قدری زیاد باشد که درخواست مجبور

شود مدت زمان زیادی را صبر کند، بنابراین باید به هر دو پارامتر به طور همزمان توجه شود و ماشینی انتخاب شود که بارکاری روی آن کم و قدرت پردازش آن بالا باشد. با توجه به بارکاری روی ماشین مجازی، زمان انتظار برای درخواست جاری و با توجه به سرعت پردازنده، زمان پردازش برای درخواست جاری به دست می‌آید. در نهایت، درخواست به ماشینی اختصاص داده می‌شود که مجموع زمان پردازش و انتظار آن، کمترین مقدار را داشته باشد.

هر درخواست یا کار، یک طول (*Length Cloudlet*) دارد، که به معنی تعداد دستورالعمل‌های درونی آن می‌باشد. زمان انتظار به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\text{Waiting Time} = \frac{\text{length}(\text{cloudlets on VM})}{\text{MIPS}(\text{CPUVM})} \quad (1)$$

دهد، که همان بار روی ماشین مجازی می‌باشد. *length cloudlets on VM*: تعداد دستورالعمل‌های درخواست‌هایی که روی ماشین مجازی قرار دارند را نشان می‌دهد.

length cloudlet current: طول یا تعداد دستورالعمل‌های درخواست جاری را نشان می‌دهد.

زمان انتظار، ارتباط مستقیمی با بار روی ماشین مجازی دارد. به این معنی که هر چه قدر بار روی ماشین مجازی بیشتر باشد، زمان انتظار بیشتر و هر چه بار روی ماشین مجازی کمتر باشد، زمان انتظار کمتر می‌شود.

MIPS CPUVM: MIPS سرعت پردازنده‌ی ماشین مجازی را نشان می‌دهد که واحد آن میلیون دستورالعمل در واحد ثانیه می‌باشد. هر چه قدرت پردازش ماشین مجازی بالاتر باشد زمان اجرا کمتر و هر چه قدرت ماشین مجازی پایین‌تر باشد، زمان اجرا طولانی‌تر می‌شود. بنابراین مراحل الگوریتم پیشنهادی به صورت ذیل می‌باشد:

مفروضات الگوریتم: فرض می‌شود لیستی از درخواست‌ها (کارها) و ماشین‌های مجازی موجود هستند.

شروع الگوریتم

گام ۱: برای تعیین اینکه درخواست مورد نظر به کدام ماشین مجازی اختصاص داده شود، مراحل ذکر شده در پایین برای هر درخواست انجام شود.

گام ۲: کنترل کننده مرکز داده درخواست جدیدی را دریافت می‌کند.

گام ۳: وقتی درخواست جدیدی از سوی کاربر می‌آید کنترل کننده مرکز داده به متوازن کننده بار، گزارش می‌دهد تا متوازن کننده‌ی بار، ماشین مجازی مناسب را برای اجرای آن درخواست، پیدا کند.

گام ۴: متوازن کننده بار، بارکاری همه‌ی ماشین‌های مجازی را به دست می‌آورد. برای این منظور، باید زمان انتظار را برای درخواست جاری روی همه‌ی ماشین‌های مجازی محاسبه شود.

گام ۵: متوازن کننده بار، قدرت پردازش ماشین مجازی را به دست می‌آورد. برای این منظور باید، زمان اجرا را برای درخواست جاری، بر روی همه‌ی ماشین‌های مجازی محاسبه کند.

این زمان از طریق فرمول زیر محاسبه می‌شود که با قدرت پردازش ماشین مجازی رابطه‌ی عکس دارد.

$$\text{Execution Time} = \frac{\text{length}(\text{cloudletcurrent})}{\text{MIPS}(\text{CPUVM})} \quad (2)$$

گام ۶: با توجه به مراحل ۴ و ۵، متوازن کننده بار، زمان پاسخ درخواست جاری، که مجموع زمان انتظار و اجرا است را برای همه‌ی ماشین‌های مجازی محاسبه می‌کند.

$$\text{Response Time} = \text{Execution Time} + \text{Waiting Time} \quad (3)$$

گام ۷: متوازن کننده بار، ماشین مجازی با کمترین زمان پاسخ را شناسایی نماید. یعنی ماشینی که بار روی آن کمتر و قدرت پردازش آن بالاتر است.

گام ۸: متوازن کننده بار، شناسه ماشین مجازی انتخاب شده در مرحله ۷ را، به کنترل کننده مرکز داده می فرستد.

گام ۹: کنترل کننده مرکز داده، درخواست را به ماشین مجازی انتخاب شده، اختصاص می دهد تا آن را اجرا کند.

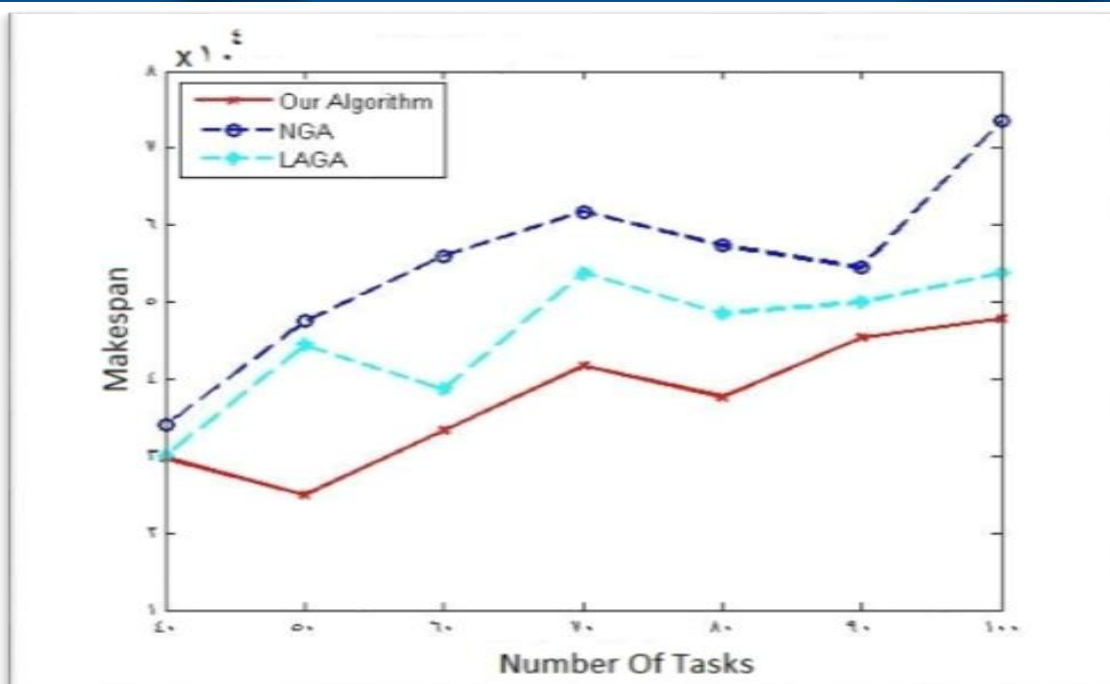
گام ۱۰: تا زمانی که در خواست جدیدی وجود دارد مراحل ۲ تا ۹ را برای این درخواست ها اجرا کن.
پایان الگوریتم.

نتایج شبیه سازی

در این بخش به شبیه سازی و ارزیابی الگوریتم پیشنهادی خود می پردازیم. به منظور ارزیابی از نرم افزار شبیه ساز MATLAB استفاده نموده ایم. پارامترهای ارزیابی را Makespan یعنی زمان اتمام آخرین کار در سیستم و زمان Speedup در نظر گرفته ایم. زیرا کاهش زمان Makespan و افزایش میزان speedup از مهم ترین فاکتورهای کیفیت سرویس سیستم های ابری می باشند.

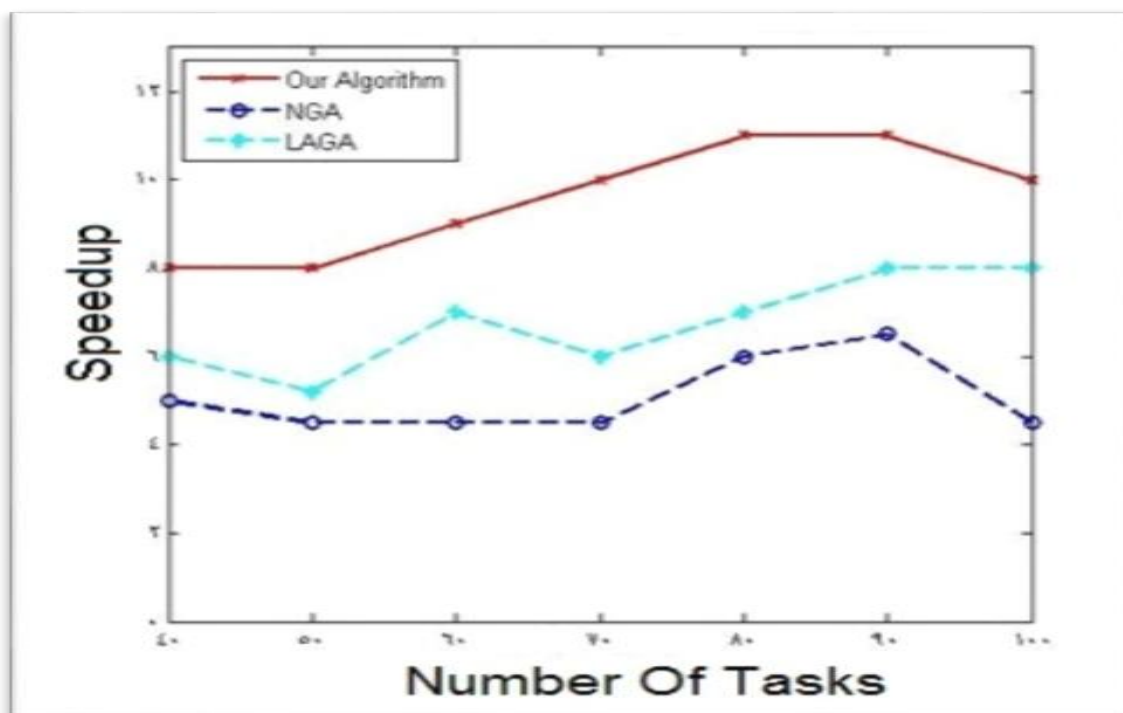
فضای آزمایش را یک سیستم محاسبات ابری با تعداد ۱۰ پردازنده با توان های پردازشی متفاوت در نظر می گیریم که بصورت تصادفی در محیط توزیع شده اند. به عبارتی هر پردازنده دارای اندازه ی MIPS مخصوص به خود است که می تواند با پردازنده ی دیگر مقدارش متفاوت باشد. همچنین تعداد کارها درخواست ها را بصورت متغیر و از تعداد ۴۰ تا ۱۰۰ کار در نظر گرفته ایم، که مدت زمان اجرای هر کار نیز می تواند با کار دیگر متفاوت باشد. شبیه سازی را بر اساس الگوریتم پیشنهادی اجرا می کنیم. به منظور دستیابی به نتایج دقیق تر شبیه سازی را چندین مرتبه

اجرا کرده و میانگین نتایج بدست آمده از اجرای شبیه سازی را محاسبه می کنیم. نمودار شکل نتایج ارزیابی و مقایسه الگوریتم پیشنهادی را با دو الگوریتم LAGA و NGA از نظر پارامتر Makespan همزمان با افزایش تعداد کارها را نشان می دهد. همان طور که در شکل ۳ نشان داده شده است، الگوریتم پیشنهادی با تعداد درخواست های مختلف، در مقایسه با الگوریتم های LAGA و NGA عملکرد بهتری داشته است و زمان Makespan کمتری دارد.

شکل ۳: نمودار مقایسه Makespan با توجه به افزایش تعداد وظایف

نمودار شکل ۴ نیز به بررسی مقایسه ارزیابی روش پیشنهادی با این دو الگوریتم از نظر پارامتر Speedup ضمن افزایش تعداد کارها وظایف پرداخته است.

شکل ۴: نمودار مقایسه Speedup الگوریتم به ازای افزایش تعداد وظایف

همانطور که قبلاً اشاره شد، افزایش فاکتور تسریع سبب بهبود کارایی سیستم می‌شود. با توجه به نمودار شکل ۴ میزان تسریع (Speedup) روش پیشنهادی در مقایسه با الگوریتم‌های مورد مقایسه بیشتر است و روش پیشنهاد شده به مراتب نتایج بهتری را از نظر این پارامتر نیز تولید نموده است.

نتیجه‌گیری

تعادل بار یکی از مسائل مهم و حائز اهمیت در سرویس‌های محاسبات ابری و یک روش برای توزیع بارکاری (work load) روی چند پردازنده می‌باشد، که سبب استفاده بهینه از منابع خواهد شد. در این پژوهش یک الگوریتم تعادل بار را برای حل مسئله توازن بار در سیستم محاسبات ابری پیشنهاد دادیم، که در آن از ترکیب دو الگوریتم ژنتیک و هارمونی استفاده شده است. در ادامه روش پیشنهادی را با الگوریتم‌های LAGA و NGA از نظر پارامترهای Makespan و Speedup مورد مقایسه قرار دادیم و نشان دادیم که روش پیشنهادی نتایج بهتری را از نظر این پارامترها نسبت به سایر الگوریتم‌ها تولید کرده است.

منابع

لرکی محمدی، آرش و ساجدی هدیه (۱۳۹۲)، الگوریتم LAGA یک روش ترکیبی مبتنی بر الگوریتم ژنتیک و اتوماتای یادگیر جهت بهینه‌سازی توابع پیچیده، دوازدهمین کنفرانس ملی سیستم‌های هوشمند، بم، انجمن سیستم‌های هوشمند ایران.

- Ahmed, T. and Singh Y. (2012). Analytic Study of Load Balancing Technique Using Tool Cloud Analyst. *Journal of Engineering Research and Applications IJERA*). Vol. 2. 1027-1030.
- Chen, Z. (2014). Adaptive Ant Colony Algorithm Researching in Cloud Computing Routing Resource Scheduling. 19th International Conference on Industrial Engineering and Engineering Management. Springer. 101.108.
- Desai, T. and Prajapati J. (2013). A Survey of Various Load Balancing Techniques and Challenges in Cloud Computing. *International journal of scientific and technology research*.
- Dhinesh, B. Krishna, L, D. (2013). Honey bee behavior inspired load balancing of tasks in cloud computing environments. In *proc. Applied Soft Computing*. vol. 13. Issue 5. May. 2292-2303.
- Divya, V, V. Bharathi and et al. (2014). A Survey on Load Balancing in Public Cloud. *International Journal of Advanced Research in Computer Science and Software Engineering*.
- Ghuge, K. and Doorwar M. (2014). A Survey of Various Load Balancing Techniques and Enhanced Load Balancing Approach in Cloud Computing. *International Journal of Emerging Technology and Advanced Engineering*.
- Jafari, M, G. Alty, S, R. and Chambers, J, A. (2014). New natural gradient algorithm for cyclostationary sources. *IEE Proc.-Vis. Image Signal Process*. Vol. 151. No. 1. February 2014.
- Juntao, Ma. et al. (2016). A Novel Dynamic Task Scheduling Algorithm Based on Improved Genetic Algorithm in Cloud Computing. *Wireless Communications, Networking and Applications*. Springer India. 829-835.
- Pandey, S. Wu, L. Guru, S, M. And Buyya R. (2015). A Particle Swarm optimization-based Heuristic for Scheduling Workflow Applications in Cloud Computing Environments. 24th IEEE International Conference on Advanced Information Networking and Applications. IEEE Computer society.
- Rajan, R, G. and Jeyakrishnan V. (2013). Survey on Load Balancing in Cloud Computing Environments *International Journal of Advanced Research in Computer and Communication Engineering*.
- Saima, A. Gulzar. et al. (2016). A hybrid genetic algorithm for optimization of scheduling workflow applications in heterogeneous computing systems. *Journal of Parallel and Distributed Computing*. 80-90.
- Sidhu, A, K. and Kinger, S. (2013). Analysis of Load Balancing Techniques in Cloud Computing. *International Journal of Computers and Technology*.
- Sran, N. and Kaur, N. (2013). Comparative Analysis of Existing Load Balancing Techniques in Cloud Computing. *International Journal of Engineering Science Invention*. Vol.2. Issue 1.